

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/86/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6723010388
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6723010388.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka LL.M., a sudcov JUDr. Štefana Juhása a JUDr. Petra Hunáka, PhD., v trestnej veci obžalovaného O. H., pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona a iné, na verejnom zasadnutí dňa 22. augusta 2023, o odvolaní obžalovaného O. H. a prokurátora Okresnej prokuratúry Zvolen, proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/71/2023 zo dňa 07.07.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. sa z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/71/2023 zo dňa 07.07.2023 vo výroku o treste.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

o d s u d z u j e

obžalovaného O. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. 5, C., t. č. v N. na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Banskej Bystrici

podľa § 323 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky n e p o d m i e n e č n e .

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Ostatné výroky napadnutého rozsudku zostávajú týmto rozhodnutím nedotknuté.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/71/2023 zo dňa 07.07.2023 bol obžalovaný O. H. uznaný za vinného zo zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona a prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 21.02.2023 v čase okolo 15.14 hod. v J. C., okres C. na ulici H. fyzicky napadol a súčasne sa vyhrážal zabitím príslušníkom Obvodného oddelenia Policajného zboru Detva v zložení veliteľ hliadky práp. Ing. E. B., nar. XX.XX.XXXX, M.: XXXXXX a člen hliadky nstržm. Bc. T. J., nar. XX.XX.XXXX, M.: XXX XXX, ktorí počas výkonu služby na základe dožiadania Okresného úradu Zvolen vykonávali doručovanie listovej zásielky O. H. a to tak, že potom ako hliadka zastala so služobným cestným vozidlom

na ul. H., práp. Ing. E. B. z miesta spolujazdca oslovil po ulici kráčajúceho O. H., ktorý na to prišiel k vozidlu, pričom práp. Ing. E. B. ho vyzval, aby od vozidla odstúpil, O. H. však výzvu neuposlúchol, pristúpil k vozidlu a oplul práp. Ing. E. Chovanca, ktorý ho okamžite vyzval, aby od vozidla odstúpil, na čo O. H. opäť nereagoval, v dôsledku čoho práp. Ing. E. B. otvoril silou dvere, z vozidla vystúpil a O. H. ho okamžite na to svojou pravou rukou zovretou v päšť udrel do oblasti ľavej strany spodnej čeluste, následne na čo práp. Ing. E. B. O. H. chytil svojimi rukami za ramená, aby ho spacifikoval, O. H. však kládol aktívny odpor a obidvaja spoločne spadli na zem, čím došlo k narazeniu ľavej ruky práp. Ing. E. B. úderom o zem, v dôsledku čoho k O. H. a práp. Ing. E. B. priskočil nstržm. Bc. T. J., ktorý pomohol O. H. spacifikovať za pomoci pút a následne počas jeho eskorty na Obvodné oddelenie Policajného zboru C. počas presunu v služobnom cestnom vozidle im O. H. vulgárne nadával, na výzvy na upustenie od predmetného konania nereagoval, po celý čas eskorty kládol aktívny odpor, pri ktorom hovoril slovami: „si Vás nájdem, zistím si Vaše rodiny, zlomím Vás, zabijem, vyvraždím rodiny, uvidíte, asi neviete, kto som“, pričom po vystúpení zo služobného cestného vozidla pri budove Obvodného oddelenia Policajného zboru C. sa všetci spoločne presunuli do vnútorných priestorov budovy, v ktorých na chodbe pri vyhradenom priestore sa O. H. rýchlo otočil a celou silou kopol nstržm. Bc. T. J. do oblasti ľavého boku kolena a naďalej vykrikoval slovami: „ste kokoti“ a od svojho násilného a verbálne agresívneho správania neupustil ani po opakovaných výzvach, čím práp. Ing. E. B., nar. XX.XX.XXXX, M.: XXXXXX spôsobil zranenia a to pomliaždenie ľavej strany tváre (čeluste), podvrtnutie krčnej chrbtice a pomliaždenie ľavej hornej končatiny s oderkou v oblasti zápästia s dobou liečenia v trvaní 14 dní a nstržm. Bc. T. J., nar. XX.XX.XXXX, M. XXX XXX zranenie a to pomliaždenie ľavého kolena s dobou liečenia v trvaní 14 dní.

Za to okresný súd obžalovaného O. H. odsúdil podľa § 323 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 39 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 46 Trestného zákona, § 49 ods. 2 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 40 (štyridsať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona okresný súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona obžalovanému uložil ochranné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku podali po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní odvolanie obžalovaný a okresný prokurátor.

Okresný prokurátor v podanom odvolaní uviedol, že sa s uloženým trestom odňatia slobody, resp. s jeho výmerou sa nestotožňuje. Trest považuje za neprimeraný, a to s poukazom na okolnosti skutku a taktiež aj s poukazom na osobu obžalovaného. Má za to, že aj napriek judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pripúšťajúcej možnosti mimoriadneho zníženia trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby pri účinení vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. v danom prípade na takýto postup nebol reálny dôvod. Vzhľadom na stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 44 uverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 5/2017 v prípade prijatia vyhlásenia obžalovaného o vine (rovnako ako právne rovnocenného vyhlásenia o nepopretí spáchania činu) má konajúci súd možnosť avšak nie povinnosť pristúpiť k mimoriadnemu zníženiu trestu. Poukázal, že obžalovaný O. H. už v minulosti iného fyzicky napadol, v dôsledku čoho bol dvakrát právoplatne uznaný vinným z prečinu výtržníctva. Z odpisu registra trestov navyše vyplýva, že obžalovaný sa už v minulosti opakovane dopustil trestnej činnosti, avšak ani predchádzajúce odsúdenia nemali na jeho osobu dostatočný prevenčný charakter a trestnej činnosti sa dopustil znovu, a to navyše v skúšobnej dobe jeho predchádzajúceho podmienčného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 2T/41/2022-77 zo dňa 29.04.2022, právoplatným dňa 12.07.2022. Rovnako násilného konania sa dopustil aj voči svojmu synovi dňa 18.04.2021, za čo bol uznaný vinným z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. e) zákona č. 372/1992 Zb. o priestupkoch v platnom znení. Taktiež sa dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1992 Zb. o priestupkoch v platnom znení dňa 11.10.2020, kedy sa hrubo správal a nadával obsluhu v kaviarni S. v C., za čo mu bola uložená bloková pokuta vo výške 20 Eur. Celkovo má v evidencii priestupkov 9 záznamov. Ďalej poukázal na charakter skutku, ktorého sa obžalovaný dopustil.

Vyslovil názor, že v prípade osoby obžalovaného O. H. a okolností, za ktorých sa dopustil predmetného protiprávneho konania, konajúci súd nemal pristúpiť k mimoriadnemu zníženiu trestu obžalovanému podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona a už vôbec nie v ním tak uloženej výmere. Okresný súd de facto uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej základnej trestnej sadzby. Takto uložený trest nepovažuje za trest uložený zákonne, za trest primeraný okolnostiam spáchaného skutku, jeho následku a osobe obžalovaného. Záverom navrhol, aby odvolací súd z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý výrok rozsudku a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodujúc vo veci sám uložil obžalovanému O. H. nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere minimálnej 60 mesiacov so zaradením pre výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia za súčasného uloženia podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. ochranného protialkoholického a protitoxikomanického liečenia ústavnou formou.

Obžalovaný jednak sám a jednak prostredníctvom svojho obhajcu v podanom odôvodnení odvolania na úvod navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil a rozhodujúc vo veci sám mu uložil trest v nižšej výmere. Následne poukázal, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu vychádzal zo zásad pre ukládanie trestu, pričom prihliadol aj na to, že na pojednávaní urobil vyhlásenie, že je vinný. V odôvodnení súdneho rozhodnutia uvádza, že takýto druh a výmera trestu spĺňajú všetky kritéria individuálnej a generálnej prevencie. Súd zároveň konštatuje prevahu prirážajúcich okolností s tým, že nie je možné prihliadať na poľahčujúcu okolnosť, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom podľa § 36 písm. n) Tr. zák. Nesúhlasí s konštatovaním súdu, že túto poľahčujúcu okolnosť nie je možné priznať, nakoľko by muselo dôjsť aj k ďalšiemu konaniu z jeho strany, t.j. nejaká aktívna účasť obžalovaného na iných dôkazných úkonoch, než je jeho výsluch, pričom takáto súčinnosť musí byť poskytnutá v prípravnom konaní. V tejto súvislosti uviedol, že nemôže niesť zodpovednosť za to, že sa nekonala rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, previerka a výpovede na mieste činu, ... tak ako to uvádza súd. Takéto úkony neboli potrebné, nakoľko okrem priznania sa k celému skutku vyjadril takým spôsobom, ktorý nevyvolával potrebu ďalších úkonov a teda jednoznačne napomohol objasneniu trestnej činnosti. Myslí si teda, že v danom prípade neprevažuje pomer prirážajúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami. Na základe uvedených skutočností považuje uloženie trestu odňatia slobody v trvaní 40 mesiacov za neprimerane prísne. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. V tejto súvislosti poukázal, že má družku a 4 maloleté deti, s ktorými žil v spoločnej domácnosti, pričom boli odkázaní na jeho príjem, ktorý dosahoval pri práci na stavbách vo výške cca 1 200 € mesačne. Taktiež poukázal, že okresný súd nevzal do úvahy znalecké posudky, z ktorých vyplýva, že v čase skutku nebol pri zmysloch a plnom vedomí a preto nemohol rozpoznať svoje konanie. Záverom uviedol, že aj v zmysle judikatúry NS SR je prípustné mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby pri učinení vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. Uvedená skutočnosť bola zohľadnená pri konaní o DoVT, kde pôvodne s prokurátorom v rámci dohody prijal trest v rozsahu 2 roky a 6 mesiacov nepodmienečne. Je pravdou, že uvedená dohoda v dôsledku jeho vyjadrenia nebola nakoniec súdom schválená (súd odmietol návrh), ale v čase uzatvárania dohody prokurátor považoval trest v rozsahu 2 rokov a 6 mesiacov za primeraný. Uvedené uvádza v nadväznosti na dôvody odvolania, ktoré zaslala súdu Okresná prokuratúra Zvolen dňa 18.07.2023 a kde už nepovažuje za primeraný ani trest v rozsahu 3 roky a 4 mesiace. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozhodol tak, ako to uviedol v úvode svojho odvolania.

K podanému odvolaniu obžalovaného sa pripojila aj jeho družka D. Z., ktorá požiadala o zmiernenie trestu. V tejto súvislosti poukázala, že obžalovaný je živiteľom rodiny.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s odvolaním okresného prokurátora. Navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a rozhodujúc sám uložil obžalovanému nepodmienečný trest vo výmere 60 mesiacov a pre výkon trestu ho zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, ostatné výroky aby ostali nedotknuté. Odvolanie obžalovaného navrhol zamietnuť ako nedôvodné.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, zotrval na dôvodoch podaného dovolania. Navrhol krajskému súdu, aby napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a rozhodujúc sám pri použití poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. n), ktoré na okresnom súde nebolo akceptovateľné a § 39 Tr. zák. uložil obžalovanému nižší trest, a to aj s prihliadnutím na predchádzajúcu

dohodu o vine a treste, kde mu bol uložený trest vo výmere 2 rokov a 6 mesiacov. Má za to, že aj nižší trest naplní účel trestu a bude dostatočný na nápravu osoby obžalovaného. Odvolanie prokurátora navrhol zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že ľutuje čo spravil, vie čo urobil a žiada krajský súd, aby prihliadol na jeho pomery, keďže má 5 detí, pričom jeho žena je z toho zúfalá. Poukázal, že v čase skutku bol pod vplyvom alkoholu, nikdy by to za triezva neurobil.

Krajský súd Banská Bystrica ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zistil, že odvolanie obžalovaného a prokurátora bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 Tr. por., odvolania boli podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b), pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por. a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por..

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Krajský súd konštatuje, že obžalovaný O. Pleško na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa konanom dňa 7.7.2023 v súlade s ustanovením § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania žalovaného skutku. Následne samosudca v súlade s ustanovením § 257 ods. 5 Trestného poriadku postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku. Samosudca uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného prijal.

Odvolací súd v tejto súvislosti pripomína, že výrok o vine (vrátane právnej kvalifikácie), ktorý bol vyhlásený na základe prijatia vyhlásenia obžalovaným podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku nie je možné odvolaním napadnúť a v odvolacom konaní vecne preskúmať, keďže podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku, vyhlásenie obžalovaného je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c), t. j. z dôvodu zásadného porušenia práv obžalovaného na obhajobu. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine ani v postupe súdu predchádzajúcom tomuto výroku, nezistil chyby odvolaním nevytykané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaných odvolaní v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. len výrok o uloženom treste.

Vychádzajúc z tejto situácie, potom odvolací súd preskúmaval výrok o uloženom treste a zistil, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu v rozpore s ustanovením Trestného zákona aplikoval ustanovenie § 39 ods. 1, keď na takýto postup neboli splnené zákonné podmienky. Preto podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a o treste následne rozhodol sám.

Pokiaľ ide o ukládanie trestu, odvolací súd v súvislosti s úvahami o druhu a výmere trestu prihliadol na všetky významné skutočnosti, ktoré sú potrebné pre správnu individualizáciu trestu, pričom vychádzal z účelu trestu. Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Vo všeobecnosti treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Odvolací súd, tak ako aj súd prvého stupňa prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť, a to podľa § 36 písm. l) Tr. zák., pretože sa k spáchanej trestnej činnosti priznal a trestný čin úprimne oľutoval. Pokiaľ ide o priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák., že napomáhal pri objasňovaní svojej trestnej činnosti, tak ani odvolací súd sa nestotožnil s argumentáciou obhajoby na jej priznanie. Aby súd mohol, priznať túto poľahčujúcu okolnosť nestačí, aby sa obžalovaný iba doznal k spáchaniu trestného činu, resp. urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o svojej vine [§ 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku], ale vyžaduje sa

vyššia súčinnosť páchatel'a pri objasňovaní skutkových okolností. Obžalovanému prirážovalo podľa § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., že v prejednávacom prípade spáchal viac trestných činov (dva) a už v minulosti bol odsúdený za trestný čin. Pretože obžalovaný súčasne spáchal viac trestných činov, tak v takom prípade podľa § 41 ods. 1 Tr. zák., ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. V prípade obžalovaného O. H. druh a výmera trestu boli stanovené zákonným ustanovením § 323 ods. 2 Tr. zák. vzťahujúcim sa na najprísnejšie trestný čin umožňujúci obžalovanému uložiť trest odňatia slobody vo výmere na tri až osem rokov. Podľa § 38 ods. 4 Tr. zák., ak prevažuje pomer prirážujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Na základe modifikovanej trestnej sadzby, obžalovanému hrozil trest odňatia slobody na 4 roky a 8 mesiacov až 8 rokov.

Po zhodnotení všetkých skutočností, majúci význam pri určovaní druhu trestu a jeho výmery dospel odvolací súd k záveru, že z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie na osobu obžalovaného nie je potrebné vplývať trestom odňatia slobody na základe modifikovanej trestnej sadzby, ale účel trestu bude možné dosiahnuť aj trestom odňatia slobody kratšieho trvania. Odvolací súd pripomína, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa vyhlásil, že je vinný zo spáchania žalovaného skutku a súd toto jeho vyhlásenie prijal. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d) <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%2523P39'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, ods. 4 Tr. <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%2523P4'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zák., teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) toto ustanovenie per analogiam použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. <aspi://module='ASPI'&link='301/2005 Z.z.%2523P257'&ucin-k-dni='30.12.9999'> (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Analogia je pri aplikácii Trestného zákona neprípustná v zmysle rozširovania podmienok trestnosti činu nad rámec zákona, avšak v iných smeroch je prípustná, ak v prospech páchatel'a odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky vo vzťahu k analogicky použitému ustanoveniu. Na základe uvedeného preto krajský súd u obžalovaného použil analógiu ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. pre ukládanie trestu. Vychádzajúc z ustanovenia § 39 ods. 4 Tr. zák. v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby. Po zhodnotení všetkých skutočností, majúci význam pri určovaní druhu trestu a jeho výmery dospel odvolací súd k záveru, že z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie je primeraný a zákonu zodpovedajúci trest odňatia slobody vo výmere troch rokov, pritom vychádzal z ustanovenia § 34 ods. 3 Tr. zákona podľa ktorého, trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Takto vymeraný trest odvolací súd uložil ako nepodmienečný, pretože neboli splnené zákonné podmienky na podmienečný odklad výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom podľa § 51 ods. 1 Tr. zák., keďže obžalovaný sa prejednávanej trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 2T/41/2022-77 zo dňa 29.04.2022, právoplatným dňa 12.07.2022, ktorým rozhodnutím mu bol odložený výkon trestu odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov na skúšobnú dobu do 12.3.2024 a v takom prípade podľa § 49 ods. 2 Tr. zák. nie je možné podmienečne odložiť výkon trestu odňatia slobody. Keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, odvolací súd ho zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Odvolací súd sa nestotožnil, s návrhom prokurátora na uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 60 mesiacov, pretože na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného výkon trestu odňatia slobody v takejto výmere plnil by už len represívnu úlohu. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na pôvodne dohodnutý trest medzi prokurátorom a obžalovaným vo výmere 30 mesiacov, ktorý nakoniec obžalovaný na verejnom zasadnutí okresného súdu neakceptoval, preto navýšenie trestu o ďalších 30 mesiacov by bolo neadekvátne.

Pokiaľ obžalovaný poukázal, že trestnej činnosti sa dopustil pod vplyvom návykových látok, tak túto skutočnosť nemožno pri ukladaní trestu hodnotiť v jeho prospech. Aj keď podľa znaleckého posudku

vypracovaného znalkyňou MUDr. D. Z. z odvetvia psychiatria, ovládacie schopnosti mohli byť u obžalovaného vplyvom jednoduchej intoxikácie alkoholom v kombinácii s analgetikami a opioidnými analgetikami (vo forenzne nevýznamnej miere) znížené, avšak tento stav si privodil vedomým požitím alkoholu a liekov, teda spôsobil si opilstvo vlastnou vinou.

Po zhodnotení všetkých skutočností, majúci význam pri určovaní druhu trestu a jeho výmery dospel odvolací súd k záveru, že z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie, takto uložený trest, nemožno považovať za neprimeraný. Uložený trest zodpovedá zásadám ukladania trestov ustanoveným v § 34 a § 38 Trestného zákona a takýto postih obžalovaného je adekvátny, zodpovedá požiadavkám zabezpečenia generálnej i individuálnej prevencie.

Odvolací súd ďalej na základe podaného odvolania obžalovaným preskúmaval výrok, ktorým okresný súd obžalovanému uložil ochranné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Odvolací súd nezistil pochybenie v tomto výroku, pretože znaleckým posudkom bola u obžalovaného zistená závislosť od viacerých návykových látok.

S poukazom na zhora rozvedené dôvody senát krajského súdu rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.